

РЕШЕНИЕ

№ 1876

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 12.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **718** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 6 от ЗСП и чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Д. В. Р. от [населено място] против заповед № ЗСП/Д-С-О/374/29.09.2023 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. , с която е отпусната еднократна помощ при инцидентни нужди по чл. 16 ППЗСП в размер на 500 лв., потвърдена с Решение № 22-РД06-0166/14.12.2023 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С. - град. Заповедта се оспорва в частта относно размера на отпуснатата еднократна помощ по чл. 16 ППЗСП.

Жалбоподателката счита заповедта за незаконосъобразна. Твърди, че административният орган без да изложи никакви аргументи е отпуснал помощ в размер на 500 лева, при необходимост от дентално лечение в размер на 2930 лв. и при законова възможност за 1512 лв. за година. Иска се отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателката, чрез адв. К., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Счита, че въз основа на приетите писмени доказателства по отношение на оспорващата би могло да се отпусне максималния праг на социалната помощ. Нейното здравословно състояние е такова, че се нуждае от спешно дентално лечение и така отпуснатата сума от 500 лева се явява крайно недостатъчна, за да покрие съответно нуждите за лечението ѝ. От друга страна са представени доказателства, че Д. Р. е без никакви доходи, тя е социално слаба, затова най-добре за нея би било да се предостави помощ в максималния размер, който е 1512 лева. Сочи се също така, че жалбоподателката няма от къде да получи допълнително средства, тъй като за нея се грижи леля ѝ М. Р., която също е пенсионер и е с ниски доходи.

Представя писмено становище. Претендира разноски съгласно приложен списък. Ответникът - директор на Дирекция "Социално подпомагане" – О., редовно призован, не се явява и не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От Д. В. Р. е подадено Заявление -декларация с вх. № ЗСП/Д-С-О/374 от 28.06.2023 г. за отпускане на еднократна помощ за неотложно стоматологично лечение. В заявлението е приложен документ от Дентална „Н.“, в който е посочено, че Р. се нуждае от неотложно дентално лечение на стойност 2930 лева, като подробно са изброени процедурите, които следва да бъдат предприети и тяхната стойност.

Във връзка със заявлението, на 12.07.2023 г. е изготвен Социален доклад. От същия се установява, че Д. Р. е на 43 години, като при направено посещение на адреса на 11.07.2023 г. е установено, че Д. Р. живее заедно с леля си М. Р. в лоши битови условия. Същата има видимо влошено психично състояние, но по данни на леля й отказва да бъде освидетелствана. От 2018 г. поддържа регистрация в бюро по труда, поради влошено здравословно състояние няма възможност да се реализира на пазара на труда. Единствен доход за Д. е пенсията на леля й, която е в размер на 565,95 лева. През месец дкември 2022 г. е отпусната еднократна повмощ по чл. 16 ППЗСП в размер на 375 лв. с мотив за неотложно дентално лечение. Подпомагана е с отопление сезон 2022 г. – 2023 г. От изготвения доклада социален работник е предложено на Д. Р. да бъде отпусната еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП в размер от 500 лева.

С оспорената в настоящото производство заповед, на основание чл. 13, ал. 2 от ЗСП и чл. 28, ал. 1 от ППЗСП, на Д. Р. е била отпусната еднократна помощ при инцидентни нужди по чл. 16 от ППЗСП в размер на 500 лв., считано от 01.06.2023 г. Като мотиви за издаването на заповедта е посочено следното: „ ППЗСП – чл. 16 – за потребност от неотложно дентално лечение и във връзка с отпусната сума отново за дентално лечение през м. Декември 2022 г., получена през м. януари 2023 г. в размер на 375 лева. Не е налице разходооправдателен документ за фактически извършено лечение и заплатена сума.

Заповедта е била обжалвана от Р. по административен ред, като с Решение № 22-РД06-0166/14.12.2023 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С. – град, същата е потвърдена. Решението е съобщено на Д. Р. на 05.01.2024 г., видно от приложеното известие за доставяне.

При така установеното от фактическа страна, се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от легитимирана страна и е насочена срещу годен за обжалване административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган по чл. 13, ал. 2 от ЗСП. Същата е обективизирана в писмена форма като са посочени фактически и правни основания за издаването й. Спазено е изискването на чл. 13, ал. 2 от ЗСП вр. с чл. 26, ал. 1 от ППЗСП, изпълнено е и задължението по чл. 27 от ППЗСП за провеждане на социална анкета, включваща проверки в дома на заявителя по настоящ адрес, проучване и анализиране на документи и събиране на информация.

Заповедта е издадена на основание чл. 16, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане /ППЗСП/, според който за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни

потребности, на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно. Размерът на еднократната помощ по ал. 1 е до трикратния размер на линията на бедност за съответната година.

Между страните не е спорно и се установява от събраните по делото доказателства, че в конкретния случай такава необходимост е налице, поради което исканата помощ е отпусната. Предмет на оспорване в настоящия случай е размерът на отпуснатата помощ.

Съгласно чл. 16, ал. 2 от ППЗСП еднократната помощ по ал. 1 до трикратния размер на линията на бедност за съответната година се определя със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице. Следователно последният действа в условията на свободна преценка/оперативна самостоятелност, като единственото законово ограничение е размерът на отпуснатата помощ да не превишава трикратния размер на линията на бедност. Съгласно Постановление на Министерски съвет № 286 от 21.09.2022 г., приложимо и към датата на издаване на оспорената заповед, размерът на линията на бедност за страната за 2023 г. е 504 лева.

По аргумент от чл. 16, ал. 2 от ППЗСП максималният размер на еднократната помощ, която може да бъде отпусната за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности за 2023 г. е 1512 лв.

В случаите, когато административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, следва да изложи мотиви относно преценката си, а именно защо е избрано едно от няколко възможни законосъобразни решения. Неизлагането на мотиви в тези случаи, съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е основание за отмяната на акта. В тази насока е Тълкувателно решение № 4/22.04.2004 г. на ВАС.

В конкретния случай такива мотиви липсват както в оспорената заповед, така и в потвърждаващото я решение на Директора на РДСП – С. град, вкл. и в социалния доклад, въз основа на който същата е издадена. Последното препятства възможността да се прецени от съда правилно ли е определен размерът на отпуснатата еднократна помощ. Посочването, че на жалбоподателката е отпусната сума отново за дентално лечение през м. Декември 2022 г., получена през м. януари 2023 г. в размер на 375 лева, не е достатъчно да обоснове подобна преценка. Така определеният размер на помощта настоящата съдебна инстанция смята за неправилен, несъответен на целта на закона и принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК. Административният орган наистина действа при условията на оперативна самостоятелност, но преценката му не е безконтролна и при определянето ѝ следва да се съблюдават принципите да се действа по разумен начин, добросъвестно и справедливо /чл. 6, ал. 1 от АПК/, както и да е съобразена целта на закона /чл. 1, ал. 2 от З./. В случая е призната инцидентно възникнала здравна необходимост, но изобщо не са събрани доказателства за необходимите на заявителката средства за справяне с тази необходимост. Размерът на определената помощ не е мотивиран, не са изследвани конкретните потребности и разходи, които трябва да бъдат направени, за да се проведе денталното лечение. В своята съвкупност данните от социалния доклад сочат, че Р. не може да покрива необходимост, защото не разполага с източници на средства, здравословното ѝ състояние не позволяват да работи, живее изцяло на издръжката на леля ѝ, която също е пенсионер с пенсия от 565,95 лв., която е недостатъчна за покриване на текущите им

разходи, още по-малко за заплащане на дентално лечение. Изложеното налага извод, че Р. няма как да си осигурява необходимото лечение, а целта на социалното законодателство, съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗСП е да се подпомогнат гражданите, които без помощта на друго не могат да задоволяват своите основни жизнени потребности. Данни в обратния смисъл не са представени от административния орган. По изложените съображения, процесната заповед в частта относно определения размер на отпуснатата еднократна помощ е незаконосъобразна по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК и следва в тази ѝ част да се отмени.

Преписката следва да се изпрати на административния орган за ново произнасяне, при което да се мотивира размера на отпуснатата еднократна помощ, като се съобразят относимите към определянето му обстоятелства.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на адв. К. следва да се присъди адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 500 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № ЗСП/Д-С-О/374/29.09.2023 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О., в частта относно размера на отпуснатата еднократна помощ по чл. 16 ППЗСП, потвърдена с Решение № 22-РД06-0166/14.12.2023 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С. - град.

ИЗПРАЩА делото като преписка на дирекция „Социално подпомагане“ - О. за ново произнасяне в съответствие с дадените в настоящото решение указания за тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане да заплати на адвокат Н. К., с личен № [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], офис 2, сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: